

# RAÜL REVERTER TROP ÉS MASSA

TEXT ORIOL SABATÉ  
FOTO CARLOS PERICÀS

El nou àlbum del saxofonista **Raül Reverter**, *Trop's in Jazz* (AdLib Arts, 2009), el tercer en la seva carrera, és també la primera referència del catàleg d'una nova discogràfica del panorama musical català. Establerta a Vic, només el seu nom –AdLib Arts, d'*ad libitum*, una expressió llatina que significa al gust de cadascú– ja sembla augurar bones vibracions a qualsevol músic, especialment si és de jazz, però és que darrere hi ha la màestra d'un artista i empresari apassionat, **Martí Perramon**.

“És un segell discogràfic que aposta per projectes personals i arriscats”, exposa el mateix **Reverter**, que no es vol estar de ser més precís. “El seu fundador és un músic i un home amb una gran capacitat organitzativa, i que no només edita el disc sinó que fa seguiment de la promoció i contractació de concerts. A més, creu que el projecte és del mateix músic, per tant els tractes econòmics són immillorables. És evident que si he trigat gairebé deu anys a editar no és perquè no tingués ganas de compondre. De fet, he gravat un parell de discos, que han anat directament a la brossa. Per publicar un treball poc satisfactori i que no t'hi doni suport ningú no val la pena treure'l.”

Els músics de jazz rarament s'enreden en gaire tecnicismes amb el seu públic. El saxofonista alt **Raül Reverter**, però, no és pas d'aquests. I no només no en fuig –“tot el que siguin eines per desenvolupar l'art amb mes fluidesa i sinceritat interessa als músics”–, sinó que la seva última obra, *Trop's in Jazz*, és un àlbum temàtic sobre aquest estil de composició. “*Trop* és un terme que prové del grec i que ha anat evolucionant al llarg de la història. No és tampoc un mètode de composició exclusiu del jazz, sinó que també s'ha utilitzat en altres camps, com la literatura. Significa capgirar o bé observar un altre punt de vista sobre alguna cosa. En aquest cas, *Trop*

fa referència a la música serial matemàtica, que mai abans s'havia utilitzat en el jazz, o almenys d'una manera tan explícita”, argumenta.

El disc *Trop's in Jazz* transmet una imatge sonora terriblement contemporània, que segons el músic i compositor de Granollers és deguda tant al mètode compositiu com als seus sidemans i als seus gustos musicals: “Evidentment l'àlbum té un so molt contemporani que prové de la mateixa font de la música en què ens hem basat, és una obra temàtica dedicada a la investigació dels serialismes matemàtics que a meitat del segle XIX va iniciar J.M. Hauer. També sóc fan de grups com **Led Zeppelin** i altres de jazz-rock de la dècada dels setanta. El so rocker ens el proporciona el bateria **[Toni Pagès]**. Estic molt content d'haver-lo trucat per a aquesta feina, tant en l'aspecte musical i artístic com en el professional. El guitarrista **[Jordi Farrés]** és un dels pilars del grup. Fa uns quinze anys que toco amb ell i de moment no veig un final a la nostra relació professional i personal, a banda de compartir una visió artística similar”.

>>>

“ABANS D'AQUEST DISC N'HE GRAVAT DOS QUE HAN ANAT DIRECTAMENT A LA BROSSA”

Tot i que el seu instrument és el saxo alt, resulta sorprenent la manera d'interpretar de **Reverter** fruit de l'empremta de cinquanta anys de tradició del saxo tenor. Ell considera el següent: “Tinc una gran influència de saxofonistes tenors com ara **Wayne Shorter**, **Joe Henderson** o **John Coltrane**. Però com que toco el saxo alt també en rebo molta d'artistes destacats, entre els quals podria citar els noms de **Cannonball Adderley**, **Kenny Garrett** o **Lee Konitz**”.

Finalment, l'escena musical del nostre país també mereix alguns comentaris del saxofonista. “Ara mateix hi ha un problema clau. Com que els clubs ja no són la principal font d'ingressos dels músics, bé perquè n'han tancat molts, bé perquè paguen el mateix que fa vint anys i el nivell de vida és un altre, hem d'intentar que ens contractin els que són més reticents a fer-ho, els teatres dels pobles i les ciutats. El criteri d'elecció dels ajuntaments, però, sol ser econòmic, i sempre agafaran els grups que estiguin més subvencionats (per part de la Generalitat, de la Diputació, o de totes dues). Aquestes ajudes van del 20% al 70%, per tant dependrà d'aquest percentatge que jo pugui tenir més bolos en aquest petit país. Tot això fa que els tècnics i regidors de Cultura tinguin poc marge per triar. Per sort, però, tant en **Martí Perramon** com jo veiem el món rodó”, afirma.